

Sygnatura akt III RC 6/15

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 września 2015r.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze III Wydział Rodzinny i Nieletnich w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Mirosław Rogowski

Protokolant: Dorota Osojca

po rozpoznaniu w dniu 16 września 2015r. w Kamiennej Górze

sprawy z powództwa małoletniej G. G. reprezentowanej przez A. C.

przeciwko K. G.

o podwyższenie alimentów

I. podwyższa z dniem 01.09.2015r. alimenty należne od pozwanego K. G. małoletniej G. G. do kwoty 450,00 zł (czteryście pięćdziesiąt złotych) miesięcznie, płatne do 15-go dnia każdego miesiąca do rąk matki dziecka A. C. z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki, z dotychczasowych w kwocie 350,00 zł zasądzonych wyrokiem Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze z 15.09.2010r. w sprawie sygn. akt RIIIC 120/10,

II. w pozostałej części oddala powództwo,

III. zasądza od pozwanego na rzecz A. C. 240,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu,

IV. nakazuje pozwanemu, aby uiścił na rzecz Skarbu Państwa (Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze) kwotę 60,00 zł tytułem kosztów sądowych,

V. wyrokowi nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

A. C., działająca jako przedstawiciel ustawowy małoletniej G. C. wniosła o podwyższenie alimentów należnych jej od pozwanego K. G. do kwoty 600 zł miesięcznie, z dotychczasowych – 350 zł. Żądanie pozwu uzasadniła wzrostem usprawiedliwionych potrzeb dziecka w związku z tym, że jest starsze i osiągnęło wiek przedszkolny.

Pozwany nie stawiał się na rozprawę i nie ustosunkował się do żądania pozwu na piśmie.

Sąd ustalił:

G. C. jest córką A. C. i pozwanego K. G.. Pozostaje pod bezpośrednią pieczęcią matki. Ojciec zobowiązany jest do jej alimentowania w kwotach ustalanych przez sąd. Ostatnia konkretyzacja obowiązku alimentacyjnego miała miejsce na kwotę 350 zł miesięcznie w wyroku Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze z 15. 09. 2010 r. w ostatecznym brzmieniu nadanym mu przez Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze – jako odwoławczy, w wyroku z 2. 12. 2010 r.

d o w ó d: wyroki: k. 86 i 117 akt RIIIC 120/10.

Wtedy:

- powódka miała 2 lata, była ogólnie zdrowym dzieckiem, jedynie czasami zapadała na infekcje dróg oddechowych. Miała potrzeby typowe dla swojego wieku. Pozwany nie utrzymywał z nią styczności,

- A. C. miała 25 lat. Nie pracowała. Miała status bezrobotnej bez prawa do zasiłku. Miała problem z podjęciem pracy z powodu konieczności sprawowania opieki nad dzieckiem. Nie miała wyuczonego zawodu. Przed urodzeniem dziecka odbywała przez 4 miesiące staż w Zakładzie Ubezpieczeń społecznych, przez taki sam okres pracowała jako sprzedawca w sklepie odzieżowym oraz przez około 2 lata była kelnerką w restauracji. Mieszkała z matką, która pracowała zawodowo,

- pozwany miał 29 lat. Z zawodu był technikiem technologii żywienia. Pozostawał w związku małżeńskim z P. G.. Zatrudniony był w firmie cukierniczej jej ojca za najniższym krajowym wynagrodzeniem (1317 zł brutto). Wspomagał także pracodawcę przy prowadzeniu zakładu przy zakupie sprzętu produkcyjnego, lecz profity jakie uzyskiwał z tego tytułu nie były znane. Przed podjęciem tego zatrudnienia pracował w czeskiej firmie (...), gdzie zajmował się marketingiem, sprzedażą i wdrożeniami technologicznymi, gdzie zarabiał około 5500 zł brutto i otrzymywał inne, pozapłacowe gratyfikacje. Cierpiał na schorzenie kręgosłupa w postaci spłycenia lordozy szyjnej oraz nieznacznego wygięcia kręgosłupa LS, które to dolegliwości nie uniemożliwiały mu wykonywania pracy. Oprócz powódki miał jeszcze jedno dziecko na które łożył alimenty w wysokości 350 zł.

dowód: uzasadnienia wyroków – k. 90 – 92 i 118 – 119 akt RIIC 120/10.

Obecnie:

Powódka skończyła 7 lat i rozpoczęła naukę szkolną. Wcześniej uczęszczała do przedszkola w miejscu zamieszkania. Jej potrzeby są w dalszym ciągu typowe, wynikające z wieku. Prawdopodobnie rozwija się. Jest posyłana do Ogniska Muzycznego w K., gdzie uczy się gry na skrzypcach, za co odpłatność wynosi 150 zł miesięcznie.

dowód: zaświadczenie (...) w K. – k. 4

zeznania A. C. – k.100 (00:05:13 – 00:15:33),

A. C. zatrudniona jest w firmie (...) SP. z.o.o. z siedzibą w B. na stanowisku przedstawiciela handlowego na podstawie umowy zlecenia za różnym wynagrodzeniem, zależnym od wykonanej pracy: 1500 – 2000 zł. W lipcu 2015 r. zarobiła 1156,24 zł brutto (975,18 zł netto). 13. 12. 2013 r. urodziła kolejne dziecko pochodzące ze związku z pozwanym, na które zostały zasądzone nieprawomocnym jeszcze wyrokiem alimenty w kwocie 350 zł miesięcznie. Po jego urodzeniu korzystała z urlopu macierzyńskiego i w chwili wniesienia pozwu uzyskiwała z tego tytułu dochody w wysokości 3.200 zł. Później, nie pracując – korzystała ze świadczenia pielęgnacyjnego z tytułu rezygnacji z zatrudnienia w kwocie 1.200 zł miesięcznie.

Pobierała i pobiera zasiłki rodzinne na dwoje dzieci w łącznej kwocie 183 zł, oraz dodatki do nich w kwocie 250 zł Obecnie, w związku z utratą przez młodszego dziecko statusu osoby niepełnosprawnej -170 zł. Nie posiada majątku innego niż samochód P. (...). Obecnie zatrudniona jest w firmie (...) SP. z.o.o. z siedzibą w B. na stanowisku przedstawiciela handlowego na podstawie umowy zlecenia za różnym wynagrodzeniem, zależnym od wykonanej pracy: 1500 – 2000 zł. W lipcu 2015 r. zarobiła 1156,24 zł brutto (975,18 zł netto).

dowód: odpis aktu urodzenia K. C. – k. 4 akt IIIRC 7/15,

wyrok – k. 153 akt IIIRC 7/15 ,

zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu- k. 150 akt IIIRC 7/15,

zeznania A. C. – k. k.100 (00:05:13 – 00:15:33).

Nie są znane aktualne dochody pozwanego K. G.. Z zawodu jest technologiem procesów żywnościowych. W okresie pozostawania w nieformalnym związku z A. C. pracował w piekarniach zajmując się wprowadzaniem nowych receptur i produktów. Zarabiał 5.000 – 6.000 zł. Jest żonaty. Oprócz dwojga dzieci z A. C. ma jeszcze troje z innymi kobietami. Na dziecko z małżeństwa ma zasądzone alimenty w kwocie 700 zł, na dwoje kolejnych – po 350 zł. Nie wiadomo, czy i jaką kwotą alimentuje najmłodsze dziecko. Ma także zasądzone alimenty na żonę w wysokości 300 zł. Nie płaci dobrowolnie zasądzonych alimentów na starsze dziecko A. C., która otrzymuje je zastępczo z funduszu alimentacyjnego. Formalnie nie jest zatrudniony, podejmuje prace w „szarej strefie”. Prowadzone przeciwko niemu postępowanie karne o niealimentację zostało umorzone.

d o w ó d: zeznania A. C. – (00:05:13 – 00:15:33).

Sąd zważył:

Podstawą zmiany orzeczenia konkretyzującego obowiązek alimentacyjny może być – zgodnie z art. 138 k.r.o. – zmiana stosunków. Należy przez nią rozumieć w zmianę w zakresie okoliczności od zależy zakres obowiązku alimentacyjnego, wymienionych w art. 135 par 1 i 2 k.r.o.: potrzeb uprawnionego - w przedmiotowej sprawie powódki G. G. i możliwości majątkowych i zarobkowych zobowiązanych – A. C. i pozwanego K. E., w grę może wchodzić zmiana w zakresie stopnia w jakim rodzice wykonują swój obowiązek alimentacyjny przez osobiste starania o utrzymanie i wychowanie dziecka.

W ocenie Sądu potrzeby małoletniej G. G. wzrosły, a wzrost ten jest na tyle istotny, że powinien skutkować nową konkretyzacją obowiązku alimentacyjnego pozwanego. Wzrost potrzeb wynika z procesu dorastania dziecka. Dziewczynka jest o prawie pięć lat starsza. Niewątpliwie rozwinęła się fizycznie. Potrzebuje zatem większej ilości ubrań, o większych rozmiarach, co pociąga za sobą większe wydatki. Rozwinęła się też intelektualnie, bo przeszła okres przedszkolny i rozpoczęła naukę szkolną. Rozwija swoje zainteresowania muzyczne. Skutkiem także i tego procesu są niewątpliwie większe wydatki. Wzrost potrzeb dziecka nie jest jednak tak duży, jak twierdzi A. C.. Nie można zapominać, że dziewczynka ma dopiero 7 lat i – w świetle doświadczenia życiowego należy przyjąć, że jej potrzeby są jeszcze stosunkowo niewielkie, zdecydowanie mniejsze, niż dziecka dorastającego, o czym jego matka przekona się niewątpliwie w przyszłości.

Biorąc pod uwagę, że A. C. wykonuje pieczę nad dwojgiem małoletnich dzieci, Sąd uznał, że uzyskiwane przez nią wynagrodzenie za pracę (1.500 – 2.000 zł miesięcznie), za odzwierciedlające jej możliwości zarobkowe. Porównując tę sytuację z poprzednią – z czasu konkretyzacji obowiązku alimentacyjnego na kwotę 350 zł, uznać należało, że uległa ona poprawie.

Dochody pozwanego nie zostały ustalone z braku dowodów, których strona powodowa nie dostarczyła. Z ujawnionych przez nią informacji można wyciągnąć wniosek, że jest osobą dość zaradną, posiadającą atrakcyjne kwalifikacje zawodowe i doświadczenie zawodowe. Jest jednak zobowiązany do alimentacji pięciorga innych dzieci, o troje więcej niż poprzednio. Zobowiązania te ograniczają istotnie jego zdolność alimentacyjną wobec G. G.. Nie mniej jednak, oceniając pozwanego jako osobę zaradną, Sąd przyjął także, że powinien być odpowiedzialną i w odpowiednim stopniu utrzymywać swoje dzieci. Dlatego też podwyższył zasądzone wcześniej alimenty o 100 zł, do kwoty 450 zł - od 1 września 2015 r., kiedy to potrzeby powódki wzrosły znacznie i skokowo w związku z rozpoczęciem nauki szkolnej.

Wobec powyższego powództwo w pozostałej części podlegało oddaleniu.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. zasądając zwrot kosztów zastępstwa procesowego w wysokości proporcjonalnej do stopnia uwzględnienia powództwa.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. zasądając zwrot kosztów zastępstwa procesowego w wysokości proporcjonalnej do stopnia uwzględnienia powództwa.

Orzeczenie o zwrocie na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych – opłaty, od której strona powodowa była ustawowo zwolniona, orzeczono na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, natomiast o rygorze natychmiastowej wykonalności na podstawie art. 333 par. 1 pkt 1 k.p.c.

Z uwagi na to, że pozwany nie stawiał się na rozprawę, nie żądał jej przeprowadzenia pod swoją nieobecność oraz nie złożył wyjaśnień w jakiegokolwiek formie, Sąd wydał wyrok zaoczny (art. 339 k.p.c.).